

Posamezna številka:

1 krono.

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri s danom naslednjega dne ter stane vsakega 180 K, polletno 90 K, četletno 48 K, mesečno 15 K. Inzerati po dogovoru. Pri večkratni objavi popusti.

Nata: se pri upravi TABORA*, MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNINA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje, desno. Telefon št. 24. BHS poštnoštevnica št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne odziva. — Kopiristi se ne vračajo.

Leto: 18.

Maribor, torek 18. januarja 1921

Številka: 13.

Sestava nove francoske vlade.

Poštna stavka v Avstriji končana. — Poostren nastop vlade proti komunistom.

Zveza narodov.

Maribor, 17. januarja.

Dne 10. januarja je poteklo leto dni, ki je bila osnovana z velikim pompom in mnogimi nadami zveza narodov, ki naj bi bila postala krona miru po grozni moriji svetovne vojne. A danes ob prvi obletnici stoji pred nami samo le senca one zveze narodov, katero so si vsi poslano in iskreno misleči človekoljubi tako želeli. Danes je več cirkus nego resna institucija, cirkus, ki ne prinaša nikakih praktičnih koristi, pač pa zahteva za svoje delovanje milijone in milijone denarja.

Glavni uspeh, ki ga je zveza narodov doslej dosegla, je bilo osnivanje permanentnega mednarodnega sodišča. Sprejeti predlog o ustroju pa še ni izveden, ker je nastal radi izbiranja sodnikov med poedinimi državami sport. Razpravljalo pa se bo o tem na prvem prihodnjem sestanku zveze. Radi razoroženja so se vršila pogajanja med delegati držav, ki pa tudi niso končana, ker je to vprašanje eno najbolj kočljivih. Razpravljalo se je o kontroli proizvodnje municije in orožja, o ukinjenju privatne trgovine z orožjem itd. Rezultat teh studij doslej še ni bil objavljen, a v resnici ga sploh ni.

Na prihodnjem sestanku se bo razpravljalo tudi o ekonomski blokadi, ki bi se izvedla proti oni državi, ki naj bi v bodoče ne pristala na razsodišče ter bi hotela spor s kako drugo državo rešiti potom oboroženega spopada. Doslej je bila zveza že dvakrat pozvana, da razsodi in to v vprašanje alandskih otokov ter v litvansko-poljskem sporu.

Lansko leto v septembru so strokovnjaki zveze narodov izdelali načrte za obnovo ekonomskega življenja. Od teh načrtov pa so ostali tudi samo načrti, ker se večina držav noče držati teh

načrtov, a zveza nima avtoritete, da bi jih v to prisilila. Malo več je dosegla zveza na polju človekoljubnosti. Izdala je apel, s katerim je iskala potreben denar za pobijanje legarja v vzhodni Evropi, a osobito v Poljski. Sprejela je v svoje področje tudi kontrolo trgovine z opijem, katero je imela doslej Nizozemska. Dalje je zveza delala na rimpatriiranju vojnih vjetnikov ter na zaščiti žen in dec v Armeniji itd. Končno pa je tudi kontrolirala izvrševanje mirovnih pogodb — in to je bilo v tem prvem letu približno vse.

Wilsonovo dete — zveza narodov — je zgrešila pravo pot, morda ravno za to, ker ga je Amerika zapustila. In čudno, pripomoglo je Hardingu, da je premagal apostola mira Wodrowa Wilsona, ki se je vrgel v vojni melež, da ga s pomočjo svojih čet skrajša ter da dovrši delo miru ter osnuje zvezo narodov — toda ne le za pojedine, ampak za vse narode. Tudi Clemenceau je bil pristaš zveze, toda njegovo mišljenje je bilo v mnogočem različno od onega Wilsonovega. In razmere so dopomogle, da je obveljalo njegovo naziranje ter da je tako osmešil onega, ki je rešil Francijo nemške nesreče.

Danes se spreha Clemenceau po centralni Afriki, da pozabi na nevhaležnost svojega naroda, a Wilson sam leži bolan ter gleda, kak nestvor je nastal iz njegovega idealnega zasnutka, nestvor v katerem kraljujejo angleški lordi in milijarderji ter francoski in italijanski baroni in grofi, ki niso mogli najti drugod posla v diplomatski službi. Nestvor, pri katerem je našlo službo poleg omenjenih tudi na stotine strojepiscev, ki dan za dnem mažejo papir z raznimi memorandumi, memoarji, ultimati, načrti, zahtevami in raznim drugim, ki

nima nikake koristi, nikakega haska trpečim narodom, ki so pričakovali iz Ženeve odrešenja.

Tristo tajnikov potuje sem in tja po svetu v imenu zveze, v Ženevi so se kupile za pisarne cele palače, po ženevskih hotelih se trošijo milijoni frankov, a uspeh je podoben ničli. Idejni oče zveze, Wodrow Wilson se zanjo ne briga več, on leži bolan in moralno pobit od nerazumevanja Evropejcev za resnični mir. Naloga zveze bi morala biti v prvi vrsti preprečenje bodočih vojen, a ona se peča z vsem drugim, le s tem ne. Med Ameriko in Japonsko se pripravlja vihar strašne vojne, v Rusiji divja boljševizem, v Mali Aziji se koljejo Grki in Turki, na Kavkazu Turki in Armenci, a zveza je brez moči. Ona je samo institucija veselil za tlačenje malih narodov. Od njih zahteva brezpogojno pokorščino, velesile pa delajo kar hočejo. Najbolj trpka ironija pa je, da morajo njene ogromne izdatke kriti večinoma ravno ti mali narodi.

Danes, po letu dni obstoja zveze narodov, si oni, ki so si jo prej želeli žele samo še eno — da bi je ne bilo več!

Mala antanta.

Ko se je pojavila prvič ideja male antante, je vzbudila mnogo prahu pro in contra. Kot osnaveateljci male antante sta fungirali najprej naša država ter čehoslovaška republika, ki sta sklenili medsebojno zvezo, a tema dvema se je potem hotelo navezati še razne druge srednje-evropske države in države. Jugoslavija, Romunija in Čehoslovaška so snovala malo antanto proti Madžarom in v krog teh treh se je hotelo pritegniti celo tudi Avstrijo. Takoj po prvih osnutkih in po prvem pokretu pa so pričele intrigrirati tuje zapadne države,

ki so hotele iz male antante kovati samo sebi politični kapital.

Francija je hotela malo antanto, ki naj bi bila jez na eni strani proti Nemcem, na drugi pa proti ruskemu boljševizmu. Za to pa je hotela pritegniti k mali antanti poleg Jugoslavije, Čehoslovaške in Romunije tudi Madžarsko, Avstrijo in Poljsko. Ta francoska kombinacija pa se je razbila deloma ob lastni neiskrenosti, deloma pa ob nasprotstvih Poljske in Čehoslovaške na eni ter Madžarske in ostalih držav na drugi strani.

Malo antanta je snovala tudi Avstrija sama. Njen namen pa je bil čisto drugačen. Hotela se je s pomočjo tesnejše zveze s sosednjimi državami rešiti mučnega in obupnega položaja, v katerem se nahaja ter utreti pot obnovitvi nekdanje velike obdonavske države pod hegemonijo Nemcev in Madžarov. Tudi ta kombinacija se je razbila ob neiskrenosti.

Sedaj je nekaj časa zaspala ta neobogljena ideja male antante, te dni pa prihajajo v svet nova poročila, ki pravijo, da je prevzela inicijativo za snovanje male antante sedaj — Italija. Kakor druge, tako vodi tudi Italijo pri tem poslu edinole lastna korist. Z malo antanto hoče na eni strani preprečiti tako ali enako obnovo prejšnje obdonavske velesile, na drugi strani, in to je jasno, pa hoče natresti nam Jugoslovenom pesek v oči, da bi pozabili na krivico, ki nam jo je storila v Rapallu.

Naravno je torej, da tudi namera Italije ni iskrena in treba bo, da se naši merodajni krogi drže napram rimskim snubljenjem v tem smislu do skrajnosti rezervirano ter da so oprezni.

Radivoj Rehar:

Izlet.

Celito poglavje iz nedovršenega romana „Senca“ (Konec.)

Izletniki so povzili nekaj živil, ter se odpravili dalje. Milan in Angela sta zapela, v kratkem se jima je pridružila se trojica drugih in tako je donela skozi temni les vesela:

„V hribih se dela dan,
v hribih žari ...“

Končno so peli vsi razen trojice — Ivana, Slavka in Mire. Nad temi tremi je ležalo nekaj, kar ni pustilo mislim prostega poleta, temveč jih sililo vedno in vedno nazaj, notri v oni duševni mišljenjski svet. Dasiravno se je trudil kakaduj, da bi razigral mrkega učitelja, se mu to vendar ni posrečilo. Slavko in Mira pa sta skoro ves čas molčala.

Cez dobro uro je Mira pričela zopet pešati, tako da sta zopet precej za stala za drugimi, ki sta jih samo še slišala, kako so v temnem gozdu vriskali in peli.

„Zakaj vas ni bilo v petek k meni,“ je vprašala Mira končno nekako plaho, tako da se je videlo, da je to vprašanje že dolgo tlačila v prsih, pričakovala sem

vaš ves večer. Vselej, kadar je zunaj zaškrpjal veter z vrati, vselej sem mislila, da prihajate, toda ni vas bilo. Bilo mi je silno dolgočas, skoro strah.“

„Delal sem načrt za neko sliko, končno pa tudi nisem vedel, če bi vam bil dobrodošel ali ne, saj veste, da ljudje še tako preveč govore, dasiravno popolnoma brez vzroka.“

„Da, doslej popolnoma brez vzroka,“ je potrdila Mira nekako otožno, „sicer pa bi bili vseeno lahko prišli, motil bi ne bil, saj veste, da vi nikoli ne molite, morda pa se vam ni zdelo vredno.“

„Gospodična ...“

„Bog zna, jaz sem si tudi to že mislila. Morda vam delam krivico, toda oprostite, pač nisem kriva, če se me včasih polotijo take misli.“

„Ki so pa popolnoma neutemeljene, saj veste, da ste vi edina duša, s katero občujem, katere družbo iščem. Vse drugo mi je nepotrebno, prazno, brezsmiselno.“

„Samo jaz vam nisem brezsmiselna?“

„Ne, v resnici ne, gospodična.“

Mira je hotela še nekaj reči, toda beseda ji je zamrla v grlu in tako sta zopet molče korakala dalje. Proti vrhu sta izgubila pot ter se tako še bolj zakasnila. Ko sta prispela na vrh, so drugi

že povzili provijant, legli v travo ter v toplem solncu zadremali, tako da ju niso niti opazili. Utrujena sta sedla tudi onadva v travo, nekoliko dalje od ostalih, ter se pričela krepčati. Po okrepcili sta legla, obrnjena z obrazi drug proti drugemu ter se molče zastrmela v oči.

„Gospod Slavko,“ je končno spregovorila Mira, njen glas je bil boječ in se je tresel. „Gospod Slavko, v vaših očeh je toliko tragike, neke tajne, neznane, skrivnostne tragike, boleste je, ki jo zamašam skušam proumeti. Nekaj vam leži na duši, nekaj težkega, česar mi nikoli niste izdali in vendar sem že tolikokrat čakala na to vašo razrešilno besedo, ki dvigne zagrinjalo ter mi dovoli kratek, skromen pogled v vašo dušo. Toda vselej zaman. Danes pa mi morate odkriti vse, čisto vse ... Čemu molčite? Ne izpustim vas prej!“

Prijela ga je za roko ter jo tesno stisnila v svojo.

„Ne izpustim vas, morate mi povedati!“

„Gospodična Mira, ne silite me v obup ...“

„Čemu v obup?“

„Vi zahtevate od mene nekaj, česar vam zaenkrat še ne morem razkriti.“

„Kedaj pa?“

„Pozneje enkrat.“

„Ne pozneje, ne, danes mi morate, sicer ne vzdržim več.“

V Slavkoto se je bil grozen boj, vsa njegova duša je trepetala, se krčila, lomila. Hotel je biti močan, toda v grozi je čutil, kako mu peša odpornost. Čutil je vase uprt hrepeneč pogled dveh raskih, nedolžnih oči, ki so tako koprnele, čakale ene same edine osrečitve, odresilne besede. Vse njegovo bitje je koprnelo po njej, po solncu, toda neka tajna pošast, dvoje črnih, koščenih rok ga je pehalo od nje, kopalo med njima in njo brezdajni prepad.

„Povedati mi morate, še danes mi morate povedati, takoj sedaj, sicer vas ne izpustim!“

Njen glas je bil proseč in ukazujoč obenem.

„Kaj naj vam povem, gospodična?“

„Kaj vam teži dušo?“

V vsej njegovi notranjosti je vzkliknilo, vse se je prelomilo na dvoje, premagan, uničen je obležal in usne so govorile same.

„Ljubezen me teži, Mira ...“

Skrla je obraz v dlani ter vztrepetala, „Ljubezen — do koga ...“

Zvite nakane Italije se ne smejo pod nobenim pogojem posrečiti.

Radi tega pa ni rečeno, da smo principijelno proti osnovanju male antante. Ne, osnivanje take zveze srednjeevropskih malih držav pozdravljamo, kakor ga pozdravlja vsak trezno misleč človek, toda ta zveza mora sloneti prvič na lastni potrebi onih držav, ki stopijo v zvezo in ne na potrebi in interesih kake tuje države, najmanj pa kake velike, drugič pa mora biti res iskrena.

Tako malo antanto bi z vso odkritosrčnostjo pozdravili, ker bi nam res rodila nepregledne koristi. Zalibog pa, da do take zveze najbrže še dolgo ne bo prišlo, ker imamo istotako mi, kakor imajo tudi drugi, ki bi prišli tu v poštev, še preveč bojzani in respekta pred močnimi „zavezniki“ in „odrešitelji“.

Naše naročnike

opozarjamo, da se naročnina plačuje vnaprej in ne nazaj. Kdor pa nam lista, ko mu poteče naročnina ter ne doloži druge, ne vrne, tega smatramo še nadalje za naročnika ter je tudi pravno dolžan poravnati nam naročnino za vse nadalje pretečete številke.

Uprava.

Dnevna kronika

— To so katoličani — naši frančiškani! Pred božičem smo priobčili iz roke uglednega moža kratko stvarno kritiko o razmerah v naši frančiškanski cerkvi, n. pr. da je p. Landergott vsiljeval nemško petje na koru, čemur so se slovenski pevci vpri in da je križev pot, kakor tudi še marsikaj v cerkvi, še vedno nemški. Misleč, da so se vsaj naši patri frančiškani prenovili v Kristu, da so postali torej pravi katoličani tudi v dejanju, smo pričakovali dvoje: če dopis odgovarja resnici, nam bo častiti pater Landergott skesano priznal; res je, glede nemškega petja sem napravil mali poskus, ker bi bil rad za božič razveselil tudi naše nemške ovčice, katerih prihaja več v našo cerkev, kakor slovenskih. Res je tudi, da so na križevem potu, na prti in tudi drugod tudi še nemški napisi, toda — to ni moja krivda. Ali pa bi bil odgovoril: gospodje okrog „Tabora“, Vaš dopisnik je bil slabo poučen, tako in tako je res. Če bi bil č. g. pater Landergott ta popravek oziroma potrdilo poslal naravnost nam, bi ga bili z veseljem sprejeli — pa mirna Bosna. Toda č. g.

„Do vas, Mira . . .“

Ihteč se je privila k njemu, njene ustne so poiskale njegove ter se združila v dolg vroč poljub . . .

„Aha, saj sta vendar prispela, izgubljenca!“ se je oglasil nenadoma porogljiv glas in pred njima je stal učitelj.

Prestrašena sta planila narazen, kakor da bi ju ošvrknil tenak, oster bič.

Med tem so se prebudili tudi ostali; vsa družba je vstala in z vrha Ojstrivca je zadonela nova ubrana pesem. Potem so se napotili v dolino. Slavko in Mira sta zopet zaostala. Za ovinkom se je ovila Mira znova Slavkota.

„Ali me resnično ljubiš, ti moj zlati?“ „Čemu vprašuješ? Ti sama čutiš najbolje.“

„Toda ta ljubezen ne sme biti samo cvet brez sadu, Slavko, meni ne bi zadostoval samo spomin na cvet, samo hektična ljubezen do pomladi. Namen cvetu je sad, si rekel nekoč, ali misliš ti na ta sad?“

„Mislim, Mira.“

Potem sta molčala dolgo, dolgo. Na sedlu so ju počakali ostali, učitelj se je usilil Miri. Slavko pa se je pridružil kakaduju. Toda kakaduj ta dan ni imel sreče; Slavko mu na njegovo klepetanje ni odgovarjal. Molčal je, sam vase zatopljen ter nemo korakal ob njeni strani. Ko so dospeli v trg, je legala nad dolino že prva večerna senca.

pater Landergott je pokazal, da se še ni preobrazil v Kristu, da je zanj geslo „omnia renovare“, še vedno nekaj poganskega. Zatekel se je v „Stražo“ in tam izbruhal vso svojo — katoliško sovražnost na tako brezstiden način, da bi se take pisave moral sramovati zadnji pastir v hribovski vasi. Na eni strani nas tak surov rovtarski nastop katoliškega duhovnika veseli. Kajti ni boljšega orožja, kakor je ono, ki je nam sovražnik sam vsiljuje v naše roke. Kadar treba pokazati prave božje namestnike, se vzame njihovo lastno spričevalo v roke, kjer sami dokazujejo, da so vse drugo, samo to ne, za kar se izdajajo. Na drugi strani pa nas ravno tako orožje obdaja z žalostjo. Kajti taki surovi nastopi slovenskega katoliškega duhovništva nam kaže žalostno sliko pomanjkanja duševne in srčne naobrazbe našega duhovništva. Vojna je že itak dovolj posurovela sloje ravno tistih, ki v pomanjkanju širše naobrazbe in lastne morale tako krvavo potrebujejo vere, ki jo iščejo ne samo v obredih v cerkvi, ampak predvsem v udejstvovanju katoliške vere ravno po vzglednem življenju katoliškega duhovnika. Če tak človek vidi in sliši, da ravno duhovnik dela in živi ravno nasprotno kar druge uči, mora izgubiti še tisto betvico vere, ki mu je ni že vojna izruvala iz srca. In kako naj takim duhovnikom mirno izročamo v prvo vzgojo še le našo mladino?

— Slovenščina našega magistrata. V rokah imamo „Popisno polo“ psov, izdano in razposlano strankam. „Pola“, ki pa predstavlja samo mali košček papirja, je podpisana o l vladni komisarija dr. Leskovarja. Stranka, ki je to polo prejela, je Slovenec, s slovenskim imenom, tretja črka š, a slavni jugoslovenski magistrat ga je prekrstil v avstrijski sch. Navedemo nekatere stavke: „Za doseg natančnega seznama v Mariboru se nahajajočih psov pozivljajo se v smislu § 4 izvršilnih določb za pasji davek vsi hišni posestniki in njih namestniki to popisno polo od vseh imateljev psov natanko spolniti in podpisati. Popisna pola je pri izogibu v § 14 izvršilnih določb zagroženih posledic kazni, od posestnika ali njega namestnika tekom osem dni podpisati, najdahe pa do 25. febr. 1921 mestnemu magistratu vrniti. Da je predležela pola pri vseh imetnikih psov in od njih pravilno spolnjena bila, potrjujem z mojim podpisom . . .“ V razpredelku: Psa spol, se nahajata: samec, samica. V trenutku, ko odložimo ta zgodovinski dokument iz rok, opazimo, da je ta pasja „Popisna pola“ datirana: Mestni magistrat Maribor, dne 4. febr. 1921. Torej je č. g. dr. Leskovar računal, da bo 4. februarja še vedno vladni komisar.

— Javna bolnica prenapolnjena.

Kakor se nam od več strani zatruje, je naša javna bolnica tako prenapolnjena, da se morajo bolniki zavračati, bolniki s težjimi operacijami morajo predčasno v domačo oskrbo, bolniki leže po tleh in po več skupaj, da se omogoči sprejem bolnikov, ki so neizogibno potrebni zdravljenja v bolnici. A kljub prenapolnjenosti je bolnica baje zelo pasivna. Tudi se bolniki pritožujejo o nezadostni postrežbi, o prevelikem verskem fanatizmu u-miljenk, češ, da bolnikom vsiljujejo svoje versko prepričanje, jih nadlegujejo z molitvami in s pobiranjem darov za maše, skratka, da usmiljenke smatrajo bolnico bolj za svoj samostan, kakor pa za javno bolnico, kamor prihajajo bolniki različnih verskih nazorov iskat v prvi vrsti zdravja za svoje telo. Naj nam uprava bolnice ne pride s popravki, češ, da pritožbe glede usmiljenk niso opravilene. Mi sami vemo, da je to v navadi po vseh takih zavodih, saj vemo, da n. pr. v Ljubljani usmiljenke svoj čas niso dovolile čitati bolnikom naprednih listov. Vemo tudi, da so usmiljenke v splošnem glede postrežbe zelo požrtvovalne, da n. pr. v Ljubljani lahko pokažejo na število grobov, žrtve svojega poklica, toda ravno v Mariboru najdemo v zadnjem času res malo takih vzor vzgledov.

— Wacht am Rhein. Gospoda, ki je bil priča petja „Wacht am Rhein“ v nedeljo večer 9. t. m. in ki nam je sporočal tudi dogodek o nemškem napadu

pri „Divjem lovcu“ prosimo, da se čim prej zgleda v našem uredništvu. Za danes ugotavljamo, da je „Tabor“ glede obeh teh dogodkov — v kolikor se tiče policije — samo kratko omenil, da sta „oba slučaja javljena policiji.“ Ako nista bila prilavljena, ni to naša krivda. Gospod ki nam je oba slučaja prijavil, je bil prepričan, da sta bila javljena; glede dogodka je bil najbrže v nejasnem glede kompetence, da torej ta dogodek spada v področje okrajnega glavarstva in ne policije.

— Zahvala. Za železničarsko pevsko društvo „Drava“ v Studencih pri Mariboru so darovali gospod dr. Ravnik 400 K, gospa gostilničarka Balon 100 K in gospod Knez, polic. uradnik, 66 K. Vsem darovalcem najsrčnejša hvala. — Odbor.

— Žel. pev. dr. „Drava“ v Studencih pri Mariboru vabi vse izvršujoče in podporne člane na redni občni zbor, ki se vrši dne 28. prosinca t. l. ob 20. uri zvečer v društveni sobi „Križev dvor“. Dnevni red: 1. Poročilo tajnika in blagajnika. 2. Volitev novega odbora. 3. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— Plesni venček „Olepševalnega društva za mesto Maribor“, ki se je vršil v soboto dne 15. januarja t. l. v Götzovih dvorinah, je izpadel v slošno zadovoljstvo. Občinstva res ni bilo nalačeno polno, zato je pa obiskala prireditelj finejša publika iz boljših slojev. Zabava se je zaključila v jutranjih urah v najboljšem razpoloženju. Značilno je bilo pri tem venčku le, da ni bilo na izpregled nobenega Nemca, kar je znak, da se je nemški živeli popolnoma izločil iz tega društva. Nas ne bo to prav nič bolelo, zato bomo skusili mi „Olepševalno društvo“ tem izdatneje podpirati. Upamo, da je ta prireditev tudi v gmotnem oziru zelo dobro uspela.

— Zakaj so hudiča izpustili. Opozarjamo na naše današnje zanimivo poročilo, iz katerega je razvidno, zakaj ima tudi državni pravdnik respekt pred poroto in to celo v slučajih, ko gre za dvokratni umor.

— Meteorološko poročilo. (Od 16. januarja). Naše dosedanje vremenske napovedi so se v celoti vresničile. Pojav nenavadno goste megle v noči 7. t. m. smo rekli, je v zvezi z elementarnimi izbruhi na jugozapadu. Res so bili ob istem času veliki vulkanični izbruhi in potresi v Južni Ameriki, deloma tudi v Italiji. Ob najlepšem vremenu 13. t. m. smo poročali o vremenski izpremembi, ki se je točno pojavila. Zadnje poročilo govori o nestanovitnem vremenu, padavini dežja in snega. V petek in soboto smo imeli deževno vreme, po drugih krajih je bilo mnogo več dežja, a tudi po vrhovih naših gora je v soboto jutraj zapadel novi sneg. Od sobote na nedeljo je barometer poskočil od 728 na 745, dobili smo nepričakovano lepo nedeljo, a mrzlo (—2° C), dočim je toplota v prejšnjih dneh kazal nad +2° C. To izredno visoko stanje zračnega tlaka je le mimoidoče in smemo v najkrajšem času pričakovati zopet padca z neugodno vremensko spremembo. V noči od sobote na nedeljo so bili tipični znaki novih vulkaničnih izbruhov ter potresov najbrže v Južni Italiji in zopet v Argentini ter ob enem snežni viharji ob Zapadnih morskih pokrajinah. Elementarna revolucija doseže svoj cilj v dneh od 20.—23. januarja. Tedaj pojenja tudi višek (maksimum) atmosferske elektricitete, ki tudi v najlepših dneh in nočeh tako rada ponagaja pri ljudeh z živčnimi boleznimi.

— Sestanek invalidov. V nedeljo, dopoldne se je vršil v gostilni Fuchs, Jurčičeva ulica zelo dobro obiskani sestanek invalidov, vdov in sirot. Namesto službeno zadržanega poverjenika za socialno skrbstvo g. Ribnikarja je govoril načelnik oddelka za invalide, g. dr. Breclj iz Ljubljane. Mala dvorana se je izkazala premajhna in v sanitarnem oziru neprimerna za taka zborovanja. Invalidom bi moral naš „Narodni dom“ nuditi brezplačno svojo veliko dvorano. Udeležniki so pridno priglašali svoje pritožbe, prošnje in želje, katere so se notirale in se booo po možnosti uvaževale. Mnogo

pritožb je došlo glede trafik, ki so še v rokah ljudi, ki jih ne potrebujejo. Invalidi si morajo najemati denar na posojilo po 10 odstotkov, denar za tobak plačati naprej, a potem čakati več tednov na tobak. Dr. Breclj je obljubil pomoč.

— Izredni občni zbor „Društva jugoslovenskih novinarjev“. V nedeljo, dne 16. t. m. se je v Ljubljani vršil izredni občni zbor „Društva jugoslovenskih novinarjev“. Zborovanja se je udeležil iz Maribora med drugimi tudi naš glavni urednik g. Rehar. Prvo telefonično poročilo nam je prineslo veselo vest, da so se vse diference zadovoljivo poravnale, da je zopet izvoljen stari odbor, toda rekonstruiran. Predsednik: Franc Smodej, glavni urednik „Slovenca“, podpredsednik: Stanko Virant, glavni urednik „Jugoslavijske“, tajnik: Božidar Vodeb, odgovorni urednik „Slovenskega Naroda“, blagajnik: Emil Vodeb, urednik „Slovenskega Naroda“, v ostali odbor: Franjo Pac (LDU), Viktor Genčič („Slovenec“), Maks Žager („Naprej“), Vitomil Jelenc („Jutro“), Robert Pohar (LDU) podr. Maribor). Sklenilo se je obvezno praznovanje državnih praznikov dne 1. decembra in Vidov dan ter 1. majnik. Razpravljalo se je tudi glede omiljenja osebnih napadov med uredniki listov in se tozadavni sklep razglasi potom posebne resolucije v vseh slovenskih listih.

— Bogojavljenje. V sredo, dne 19. januarja, na praznik bogojavljenja, se vrši ob pol 10. uri dopoldne pravoslavna služba božja v pravoslavni kapelici tukajšnje vojne realke. Po službi božji posvečenje vode v parku vojne realke. Pravoslavni verniki se morejo udeležiti službe božje in posvečenja.

— Zborniški dan. V sredo dne 19. januarja se vrši trgovski in obrtni zborniški dan v Mariboru Jurčičeva ulica št. 8, 2. nadstropje. Uradne ure od 9. do 12.

— „Akademija“, ljudsko izobraževalno društvo v Ljubljani je s svojim občnim zborom z dne 10. januarja obnovila svoje važno kulturno delo. Izbran je bil nov odbor. Predsednikom društva je izvoljen dr. Vladimir Knaflič, podpredsednikom dr. France Goršič, tajnikom dr. Joža Bohinjec, blagajnikom Rudolf Medič, gospodar prof. Fran Jeran, odbornikom univ. prof. dr. M. Lapajne, univ. doc. dr. Alojzij Zalokar, univ. doc. Franc Veber, odvetnik dr. I. G. Oblak, vodja drž. posredovalnice za delo Franc Erjavec, dalje trije namestniki in trije pregledniki. Na prvi seji odbora se je izdelal podrobnejši načrt, tako da društvo prične s prvo serijo približno 20 predavanj pričetnom februarja. Sodelovanje so obljubili mnogi strokovnjaki, da bo na ta način mogoče najširšim vrstam podati zanimivo in razumljivo snov iz vseh važnih in aktualnih strok. V jeseni pa priredi društvo celo vrsto tečajev v strokah, ki morajo danes zanimati vsakega državljana. Društvo hoče posvetiti pozornost gospodarskim, državnim, metniškim, prirodoslovnim, kulturno zgodov. in socialnim vprašanjem. Ker je društveno delovanje, ki naj se raztegne čez celo Slovenijo, odvisno le od članskih skih prispevkov, je dolžnost zlasti premožnejših, da pristopijo k temu prepotrebemu kulturnemu društvu. Članarina znaša letno samo 10 K.

— „Brez avtoritete“. Kakor posnemamo iz nam poslane vloge od neke v tej naši nedeljski notici omenjen oblasti, se je naša kritika napačno razumela. Mi smo registrirali poročilo osebe, ki je slišala v poročilu omejenem razgovoru ob priliki nalepljenja razglasov proti komunizmu. S priobčenjem tega razgovora smo bili uverjeni, da služimo le interesom naših oblasti, da tem potom izvedo za javno mnenje tistih, ki res čutijo jugoslovensko in ki res želijo vse najboljše obstoju državi. Ker se je ta razgovor javno izvršil, smo ga tudi javno pribili in sicer v najboljši veri, da nam bodo naše oblasti zato hvaležne. Uvažujmo mnogo nam znanih slučajev, ko so naše oblasti že itak milo obsodile politične zločince ozir. prestopke, pa se je ista kazni pozneje v Ljubljani in vsled informacije iz Ljubljane tudi v Beogradu — se bolje omilila ali celo odpustila, smo to koncem poročila le kratko omenili — zopet le v interesu

naših oblasti, da jih o tem nepoučena javnost ne bo neutemeljeno obsojala. Komunistov pa ne moremo zagovarjati.

Sestanek jugoslovenskih novinarjev v Mariboru. Kakor se nam iz Ljubljane sporoča, nameravajo jugoslovenski novinarji iz Ljubljane najbrže ob priliki otvoritve grajske kleti, v Maribor privediti tovariški sestanek. Ta sklep pozdravljamo najiskrenejše. Če tudi bo Slovenija razdeljena v dve okrožji, vendar ostane Ljubljana še vnaprej naše kulturno in politično središče, naša slovenska metropola. In važno je za Maribor in za Ljubljano, da se tovariši iz naše metropole osebno pouče o naših obmejnih in naših izrednih razmerah in v obmejni trdnjavi. Nam tu naši gg tovariši v Ljubljani dostikrat ne morejo verjeti, da živimo tu na meji obkoljeni okrog in okrog in v svoji sredi sami od sovražnikov, v čisto drugih razmerah, kakor oni v Ljubljani. Ti medsebojni sestanki bodo oblažili tudi naša medsebojna nasprotja. Pa tudi sicer smo mi tu potrebni okrepujočega tovariškega duha solidarnosti od zunaj. Saj se najdejo tu v Mariboru še danes v dobi socializma in demokratizma modrijani prehistoričnih nazorov, po katerih smatrajo naš stan manj vreden, kakor je uradniški stan.

Samomor. V nedeljo ob 15. uri popoldne se je v svojem stanovanju Lenkova ulica ustrelil v sree znani meštar z zemljišči itd., 55 let star vdovec Anton Rokavec. Kot vzrok se navaja, da mu je zdravnik rekel, da je njegova bolezen — vodenica — neozdravljiva.

Morilec Eferl ustrelil dva orožnika. Po potniki od severne meje se je včeraj po Mariboru raznesla vest, da je morilec Eferl pri svojem pobegu preko meje ustrelil še dva orožnika, ki sta ga zasledovala. Ne ve se pa, ali sta bila orožnika naša ali avstrijska. Po drugih virih se vzdržuje vest, da se Eferl, ker ve, da ga tudi avstrijska oblast prime kot zločinca, še vedno poteplje ob naši meji ter ljudstvo bega z grožnjami, da ustrelji vsakogar, ki bi ga izdal oziroma zasledoval. Skrajni čas bi bil, da priskoči orožnikom na pomoč tudi vojaštvo in da se tega nevarnega zločinca vkljub njegovim grožnjam izsledi. Od enega samega zločinca si vendar ne smemo pustiti ogroziti prebivalstva celega obmejnega ozemlja!

Sekvestri avstrijskih državljani. V Beogradu se bodo pričela pogajanja z avstrijskimi delegati radi sekvestriranih imetij avstrijskih državljanih. Istočasno se bo uredilo tudi vprašanje o denarnih depozitih naših državljanov, ki se nahajajo v raznih avstrijskih denarnih zavodih.

Izostale vesti. Radi stavke poštali, brzojavnih in telefonskih nastavljencev v Nem. Avstriji je poštini, brzojavni in telefonski promet z N. Avstrijo začasno ukinjen. Radi tega so svetovne vesti izostale.

Brezplačna vožnja za vojake. Minister za vojno Branko Jovanović je sporazumno s prometnim ministrom Jovanom Jovanovićem izdelal poslovnik za brezplačno vožnjo vojakov na železnicah, kadar potujejo domov na dopust.

Konzulat čehoslovaške republike v Ljubljani naznanja, da se rok za vloge priznanja davka od imetja za čehoslovaške državljane kakor tudi za juridične in druge v inozemstvu bivaajo osebe ki v čehoslovaški republiki nimajo nobenih podružnic ali reprezentacijskih podjetij, posedajo pa tam imetje, podaljša do konca februarja 1921.

Okrajno sodišče.

Zakaj so hudiča spustili.

Ne, kaj takega se mi v moji dolgoletni praksi še ni pripetilo... s tem vzklikom se je naš sodni poročevalec v soboto vrnil iz okroglega sodišča. "No, kaj pa je bilo tako izvenrednega?" "Da, nekaj izvenrednega se je zgodilo. Pomislite, pride k sodišču mož svoje umorjene žene in otroka tožiti stariše in svaka, češ, da so ga obdolžili, da je on morilec." No in seveda on ne more biti morilec, celo ne dvakratni

morilec, ker sicer bi bil že kje obvisel in bi ne mogel nastopati kot tožnik za tako težko obdolžitve. Slučaj je sicer zanimiv, vendar tako posebno izreden ni. "Seveda bi to ne bil tako izreden slučaj, ampak poslušajte! Izvenredno je to, da je okrajni sodnik Kramer vse tri, ki so tožitelja dolžili dvakratnega umora, oprostil. Razlogi: Sodišče se je iz prečitane preiskovalnih aktov in iz zagovora obtožencev prepričalo, da se je tožencem dokaz resnice posrečil torej, da je on, ki je tožil, res morilec. "Hm, to bi bilo res nekaj izvenrednega, ampak — oprostite, tudi nekaj neverjetnega. Kajti, če se je okrajni sodnik iz aktov preiskave prepričal o tem strašnem hudodelstvu, kako to, da je mož danes še prost in hodi svoje ljudi tožariti, če mu kaj takega očitajo?" Vidim, da Vam moram ves ta zagonetno strašni dogodek pojasniti. To je bilo tako:

Tožitelj Karol Živko iz Ciglenice, okraj Sv. Lenart, je živel s svojo ženo v jako nesrečnem zakonu. Živel je skupaj s stariši svoje žene, Katarine, materjo Genofevo in očetom Petrom Kristl. V hiši so bili večni prepiri; eni pravijo, da so jih bili krivi stariši žene, drugi zopet, da jih ima edino mož na svoji vesti. Sodno ugotovljeno je, da je mož z ženo skrajno surovo ravnal. Dr. Ravnik kot zagovornik toženih starišev je celo tožitelju očital, da je v tem človeku zverina v človeški podobi. Nekoč je namreč mož ženi med pretenom porinil — človeško blato v usta. Prišlo je že do ločitve zakona, toda žena je tožbo umaknila, mož je bil obsojen radi grdega ravnanja na 50 K globe. Pripomniti je še, da ima mož po ženi, ako umrje, dobiti celo posest.

Tako je prišlo do usodepolnega 7. aprila p. l. Stariši so šli z doma, ostala sta doma samo mož in žena z dva tedna starim otrokom. Žena je tik pred svojim strašnim koncem kopala otroka. In tedaj je moral priti morilec odzadej ter ženi vrgel vrv okoli vratu. Žena se je v krčevitem obupu borila, dobila je več poškodb tako, da je krvavela, po hiši je bilo vse razmetano...

Proti večeru je Živko svojo ženo iskal pri sosedih. Ker je bila hiša zaklenjena, je kovač Robič siloma odprl vrata. Ko so prišli do drugih vrat, je Živko izrekel: aha, tukaj je Kati. Vstopivši v sobo, je Živko prvi planil proti ženi, ki je visela z vrvi na kljuki vrat ter jo položil no tla. V sobi, kakor rečeno, so se videli sledovi nasilja, poznala se je na podu lisa, da je morilec svojo žrtev siloma vlekel do vrat, kar se je dobro poznalo tudi na čevljih. Morilec je s svojo že umorjeno žrtvijo fingiral samomor nesrečne žene, po dejanju pa zginil skozi podstrešje na prosto. Blizu od žene se je nahajala banja, v njej mali otrok utonjen. Torej se je izvršil dvakratni umor.

Kdo je bil morilec? O roparskem umoru ni bilo govora, ker v hiši ni ničesar zmanjkalo. Domati so moža takoj obdolžili: ti si jo umoril! On je nato molčal. Zaprl so ga, 7 mesecev je sedel v preiskavi, tajil in dokazoval svojo nedolžnost. In tako so ga izpustili. A komaj je dospel domov, že so mu stariši umorjene žene in svak očitali: "Zakaj so tega hudiča ven spustili. Pojdi tožiti tisto, da si svojo ženo zadrgnil."

Ker je Živko ves čas, da ni morilec, moral biti napram temu očitaniu dosleden, tožil je vse tri: Genofevo in Petra Kristla ter svaka Jakoba Smigovca. Zagovornika tožencev, dr. Komavli in dr. Ravnik sta doprinesla iz aktov dokaz resnice, predlagala še za priči dr. Trenca in dr. Karla Ipavica, češ, da sta kot zdravnika prepričana, da je Živko storilec in za skrajni slučaj sta se opirala na dobro vero, v kateri so obtoženci še danes, da je Živko morilec. Sklicevala sta se tudi na okolnost, da je Živko že preje večkrat ženi metal vrv okoli vratu — za šalo. Pri tej priliki smo tudi slišali, da je državno pravdnštvo Živkova izpustilo samo iz strahu pred — poroto ker je osumljeni trdovratno tajil in manjka za obtožbo pred našo poroto direktnih dokazov, vsled česar bi bila obtožba zelo riskirana.

Sodnik je odklonil vse nadaljno pričevanje in razglasil zgorej omenjeno razsodbo, ki je gotovo ena najbolj zanimivih vsaj v zgodovini naših kriminalnih slučajev, odkar se izrekajo obsodbe v imenu Nj. Veličanstva kralja...

Kultura in umetnost.

Mrak. V soboto je šla preko našega odra Peter Petrovičeva selska drama "Mrak" pod režijo g. Milana Skrbinskega, ki je dramo tudi prevlel na slovenščino. "Mrak" je trodejska drama iz liškega življenja. Stari Ilija Vujin, poročen v drugi z Marko, vdovo Staničevno, ki mu je pripeljala v zakon Vasilija sina iz prvega zakona, se zaljubi med tem časom, ko je Vasilij na vojni z njegovo lepo neplodno ženo Rado ter se postavi zamamljen od njene lepote popolnoma proti svoji ženi in Jakici, hčerki iz prvega zakona. Drama pričinja v prvem aktu ravno pred vrnitvijo Vasilija, ki je na vojni oslepel. Ko se vrne, najde doma razdvojeno družino in vsled slabega gospodarstva podkopano domačijo. Drama je v svoji doslednosti strašna, vendar pa raste samo v prvem in drugem aktu, kjer doseže višek. Dočim v tretjem pade in bi bila brez tega tretjega mnogo boljša. Rada Staničeva, okoli katere se suče vsa drama, je ženska brez globine, hrepeneca le po nasladi; zakon, katerega ne posvete otroci, katerih ne dobi, ji je jarem, katerega se otrese in v svoji divji vrazjosti očita svojemu možu celo nesrečo, ker je slep. Gđ. Voukova se je v njen značaj dobro uglasila, bilo pa je na njej premalo selskega in preveč demimondskega. Vasilij Stanič, njen soprog, je nesrečen slepec, hrepenec po sreči, po utehi, v kateri bi pozabil svojo trpko usodo, mehke v ljubezni in trpljenju, a strašen v razdivjani boli. Tudi njega je g. Grom dobro pogodil. V podajanju je izrazil pravo bistvo slepca ter s svojo igro učinkoval naravno in iskreno. Ilija Vujin, stari, v katerem je zbesnel zadnji utrinjajoči vihar strasti, je našel v g. Mikuliću interpreta, ki se je dovolj potrudil, da bi ga podal verno, kar se mu je večinoma tudi posrečilo in je bil posebno koncem drugega dejanja na višku. Dobrodušno starko Marto je izdelala g. Dragutinovičeva z ono toploto, ki leži v njenem nesrečnem ljudstvu, ter je bila radi tega iskrena in je igrano res doživljala. Istotako je podala tudi gđca Kraljeva Jekico, ki je njenemu tragično-karakternemu talentu docela pristojala. Rešija je bila dobra. Eksperimentacija z lučjo v tretjem dejanju malo nerodna. Hiša le napol razprodana. —r.

Najnovejša poročila.

Sestava nove francoske vlade.

DKU Pariz, 16. januarja. Briand je sporočil ob 18. uri predsedniku republike Millerandu končno sestavo kabineta, ki bo naslednja: Predsednik in zunanje zadeve Briand, justica Bonnavay, notranje zadeve Miraud, vojska Bartoa, pomorstvo Gourthau, finance Doume, šolstvo Bererd, poljedelstvo Le Sevre du Pry, trgovina Dior, delo Danice Vincent, pokojnine Maginot, javna dela Letrocqueur, ljudsko zdravje Leredu, kolonije Larraut, osvobodjena ozemlja Louhuer. Ko je zapustil Briand imenovanje državnih podtajnikov.

DKU Pariz, 17. januarja. (Havas.) Novi kabinet se je sestel včeraj ob 19. uri. Nato je predstavil Briand v Elisé-ju svoje sotrudnike predsedniku Millerandu, ki jih je sprejel prisrčno in nato podpisal dekrete imenovanj novih ministrov. Minister prostih ozemelj se bode udeležil pogajanj za zopetno upostavitev obnovitve.

Poštna stavka v Avstriji končana.

DKU Dunaj, 16. jan. Poštna stavka, ki je trajala tri dni, je prenehala včeraj skupno z ob 4. uri zjutraj proklamirani telegrafični in telefonski stavki radi sporazuma z vlado. Telegrafični in telefonski promet se je pričel danes ob 8. uri zjutraj po zaključku tehničnih del.

Jugoslovenski in Narodni klub še nista prisegla.

LDU Beograd, 16. jan. Na včerajšnji seji načelnikov strank je izjavil dr. Mate Drinković, da priseže Narodni klub šele tedaj, ko se izpremeni poslovnik. Isto je izjavil v imenu komunistov tudi dr. Sime Marković. Predlog, da morata novi poslovnik sprejeti dve tretjini vseh poslancev, ni bil sprejet. Nato je bila seja odgodena na danes ob 10. uri dop. Doslej še niso prisegli niti člani Jugoslovenskega, niti Narodnega kluba, niti komunisti.

Odločen nastop vlade proti komunistom in poslancem, ki niso prisegli.

LDU Beograd, 16. januarja. Na včerajšnji seji konstituante so bili navzoči tudi komunisti, ki pa so zapustili dvorano, ko je minister za notranja dela izjavil, da se odredbe proti komunistom še poostre. Poslanec Segvič je interpeliral glede odtegovanja vozniških listov onim poslancem, ki niso prisegli. Predsednik dr. Ribar je izjavil, da ti poslanci nimajo niti imunitete, niti dnevnic ter vsled tega tudi ne pravice do brezplačnih vozniških listov. Seja je bila zaključena ob 21. uri. Prihodnja seja je odrejena za ponedeljek ob 16. uri z istim dnevnim redom.

Protic — še čaka.

LDU Beograd, 16. jan. Do včeraj se g. Protic ni izjavil, ali sprejme izvolitev za predsednika radikalnega kluba ali ne. Prisostvoval ni niti seji načelnikov klubov, niti seji konstituante.

Dr. Korošec in sprememba poslovnika.

LDU Beograd, 16. januarja. Na včerajšnji seji načelnikov klubov je dr. Korošec izrekel naziranje, naj se odredbe poslovnika, ki onemogočajo onim poslancem, ki niso prisegli, delo v konstituanti, smatrajo za očitna protislovja volilnemu zakonu, ker edinole ta obsega določbe o kvalifikaciji poslancev. Predsednik skupščine in vladne stranke se s tem mišljenjem niso strinjali. Nato je dr. Korošec stavil nov predlog, da se omogoči opozicijskim strankam stopiti v konstituanto.

Predlagal je, naj sedanje vladne stranke izvolijo poslovniški odbor, ki bi razveljavil odredbe poslovnika glede poslancev, ki niso prisegli. Ustavotvorna skupščina naj v 2 dneh sprejme ta predlog, nakar se bo moglo nadaljevati skupno delo o nadaljnjih izpremembah poslovnika. G. Davidović je izjavil, da predloži ta predlog svojemu klubu in da na današnji seji obvesti o uspehu načelnike klubov. G. Pasić je naprosil v imenu radikalcev, da se na današnji seji načelnikov klubov izvede debata o vsem poslovniku, tako da bi imele stranke sliko o zahtevah vseh strank, hkrati pa jamstvo za nadaljevanje dela.

Zemljoradniški klub odlaša.

LDU Beograd, 16. januarja. Zemljoradniški klub se še ni odločil, ali vstopi v vlado Pasića ali ne.

Demokrat za avtonomijo?

LDU Beograd, 16. januarja. Dopisnik "Jutranjega lista" javlja, da obstaja v demokratskem klubu struja, ki se približuje avtonomistični ureditvi države in da v klubu glede tega vprašanja ne vlada soglasje. Vršilo se bo še mnogo sej, da se med člani demokratskega kluba doseže v tem oziru sporazum.

Zahtevajte v vsaki gostilni „Tabor“.

Gospodarstvo, trgovina.

| Ameriško posojilo Grški. Iz Aten poroča Havas: Vlada Združenih držav je pripravljena dati Venizelosevi vladi posojilo v znesku 32 milijonov dolarjev, vendar pa samo pod pogojem, da se ta denar uporabi za nabavo ameriških produktov, ne pa v vojaške namene.

| Sovjet za trgovino. Ruska sovjetska vlada je pokupila vso ameriško blago, ki se nahaja v lukah Calais in Hawer, za kar je plačala 1 in pol milijonov dolarjev.

| Francoska naročila vagonov v Nemčiji. Francija je naročila po „Köln. Ztg.“ v nemških tvornicah vagonov 20.000 železniških vozov, ki naj se izdelajo po francoskem modelu. Deloma se jih bode plačalo v gotovini, deloma pa izmenjalo za nepoškodovane nemške vozove.

| Milansko tržišče. Grah (po 100 kg) 150—180 lir, sočivo 180—200, seno 30 do 50, slama 28—40, jabolka najboljša 160—220, slive suhe 450—760, laneno seno 50—300, konji (komad) 2000—5000, kobile 2500—5000, krave (1 kg žive teže) 45—60, biki 40—50, voli 55—70, teteta 80—130, koze 55—65, junči 55—65, ovce 55—65, ovni 55—65, prašiči 850, gosi 8—950, kokoši 12—16, pure 10—14, svinjsko meso sveže 12—14, govedina 9—12, gnjat 19—20, salama 20—25, goveje kože 650—7, konjske 5—6, parmezan (sir) 23—30, jajca (100 kom.) 8—10, kurilni les (100 kg) 25—30, stavbinski les (m³) 280—300, deske 300—350, vino (hl) 400—500.

| Francija in angleški premog. Iz Berlin se javlja: „Matin“ poroča iz Londona, da je Francija naročila v mesecu novembru samo 74.454 ton angleškega premoga napram 1.245.631 ton novembra leta 1919.

| Pomankanje petroleja v Crni gori. Radi prometnih težkoč trpi Crna gora že dalj časa na pomankanju petroleja. Radi tega je odredilo prehranje-

valno ministrstvo, da se ustanove na večjih krajih skladišča, ki bodo oskrbovala celo Crno goro z zadostno množino tega svetilnega predmeta.

| Promet z Madžarsko. Subotički „Neven“ poroča: Doznavamo s verodostojne strani, da je prejelo subotički železniško ravnateljstvo od ministrstva nalog, razrušeno progo med Subotico in Kelebijem popraviti do 1. februarja, da se upostavi železniški promet v prvem tednu februarja. V to svrhu je prejelo ravnateljstvo tudi potreben material.

| Ameriške banke v Nemčiji. Radi razvoja trgovskih stikov med Nemčijo in Ameriko je sklenila „Mercantile Bank“ v Newyorku ustanoviti v Hamburgu podružnico. S to banko bo sodelovala tudi Guaranteed Trust Co. Baje je odposlala tudi National City Bank iz Newyorka uradnike v Hamburg, da prično z ustanovitvijo podružnice.

| Bratislava — center trgovino z Balkanom. Industrijske države in Cehoslovaška sta sklenili, da se bo smatrala Bratislava kot središče trgovine s Balkanom. V tem mestu se namerava osno vati tudi orijentalno akademijo.

| Padec cen ameriškega olju in železu. Olje je padlo v tem mesecu od 6 centov na 5, železo pa le dni na najnižji dosežani kurz, ker ni nikakih naročil iz Evrope. Temu je kriva višina valute.

| Svoboden izvoz v Cehoslovaška. Listi poročajo iz Prage: Cehoslovaško trgovsko ministrstvo je sklenilo z Francijo trgovsko pogodbo, po kateri se dovoljuje prost uvoz v Cehoslovaško sledečim predmetom: 30.000 dvokoles, 600 potnih avtomobilov, 50 ton parfemskih produktov, 1000 ton finega mila, 40.000 hl vina v steklenicah in 10.000 hektolitrov šampanjca.

Ne pozabi naročnine!

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Učenec

se sprejme kot litografski strojnik v podružnici Mariborske tiskarne, Strossmayerjeva ulica št. 5.

Saldokontist

mlajša moč, se takoj sprejme. — Ponudbe na upravo »Tabora«.

delavec

se takoj sprejme v tiskarni, Strossmayerjeva ul. št. 5.

Pohištvo

po trnovskih cenah, kakor spalne sobe iz mehkega in trdega lesa, kuhinje, pisalne mize in razno drugo pohištvo se dobi v zalogi tvornice pohištva P. Hochegger in drugovi, Koroška cesta 48—50. 30 5-5

Adolf Weiss, Zlatar-Bistrica

13 predaje 3-2
slivovko po K 50.—
vino „ „ 8.—
Kupec, ki naroči nad 100 litrov, mora vpslati sam sod.

Pohištvo

Spalne, jedilne in gosposke sobe, kuhinjska oprema, podložki, modroci, otomane, spalni in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapciranega pohištva v vsakem slogu od proste do najfin. Izvršitve po jako nizkih cenah pri trdnosti za pohištvo

KAREL PREIS, Maribor
Slemšekov trg št. 6

Svoboden ogled! 217 Ceniki zastoj!

Sirite povsod naš list!

Restavracija na južnem kolodvoru v Mariboru

se priporoča potujočemu občinstvu.

Priznana izborna kuhinja.
Pristna vina in sveže pivo.

Fr. Stickler.

Zavod za straženje in zaklepanje v Mariboru

prevzame

vzako vrsto straženja v mestu, na kolodvorih, kakor tudi spremljanje železniških vozov. — Pojasnila v pisarni: Pristaniška ulica 2.

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmayerjeva ul. 5.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Izuršuje vsa u tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posejke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izurše ter se zaračunajo najceneje.

Podružnica:
Telefon
št. 3/ul.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi in najnovejšimi stroji in črkami.